

TÜRK SANAYİCİLERİ VE İŞADAMLARI DERNEĞİ

TÜSİAD

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

ÜMİT BOYNER'İN

YÜKSEK İSTİŞARE KONSEYİ TOPLANTISI

AÇILIŞ KONUŞMASI

**24 Haziran 2010
Çırağan Sarayı, İstanbul**

TÜSİAD AVRUPA İŞ DÜNYASI KONFEDERASYONU (BUSINESSEUROPE) ÜYESİDİR

İstanbul: Meşrutiyet Cad. No: 46 Tepebaşı 34420 İstanbul -Türkiye
Ankara: İnan Cad. No:39/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara- Türkiye
Brüksel: 13. Avenue des Gaulois, 1040 Brussels-Belgium
Washington D.C.: 1250 24th Street, N.W., Suite Nr. 300, Washington D.C.20037-USA
Berlin: Märkisches Ufer, 28 Berlin 10179 Germany
Paris: 33, Rue de Galilée 75116 Paris France

Tel: +90 (212) 249 19 29
Tel: +90 (312) 468 10 11
Tel: +32 (2) 736 40 47
Tel: +1(202) 776 77 70
Tel: +49 (30) 288 786 300
Tel: +33 (1) 44 43 55 35

Faks: +90 212 249 13 50
Faks: +90 (312) 428 86 76
Faks: +32 (2) 736 3993
Faks: +1 (202) 776 77 71
Faks: +49(30) 288 786 399
Faks: +33 (1) 44 43 55 46

e-mail: tusiad@tusiad.org
e-mail: ankoffice@tusiad.org
e-mail: bxloffice@tusiad.org
e-mail: usoffice@tusiad.us
e-mail: berlinoffice@tusiad.org
e-mail: parisoffice@tusiad.org

www.tusiad.org

Sayın Başkan, Sayın Divan heyeti, TÜSİAD'ın değerli üyeleri,

Bu yılın ilk Yüksek İstişare Konseyi toplantısına hoşgeldiniz.

Maalesef bu toplantımızı, içimizi dağlayan haberler ve görüntülerin gölgesi altında yapıyoruz. Geçen sene bu aylarda sona erdirileceğine dair büyük ümitler beslediğimiz terör eylemlerinin yeniden tırmanmasıyla ulusça zor ve acılı günlerden geçiyoruz. Öncelikle terör saldırıları sonucu hayatlarını yitiren sivil ve asker tüm vatandaşlarımıza Tanrıdan rahmet diliyor, ailelerine şahsım ve TÜSİAD adına taziyelerimizi sunmak istiyorum.

Terör konusuna tekrar döneceğim. Ama önce daha farklı bir noktaya, gelecek vizyonumuzu yitirmemizin yarattığı boşluğa değinmek istiyorum. Çok değil bundan dört yıl hatta üç yıl önce, gerek bu toplantılarda gerek başka platformlarda Türkiye gelecek vizyonunu tartışırdı.

Bu vizyon yalnızca Türkiye'nin bir bölgesel güç olması, etkisini artırması çerçevesine sıkıştırılmazdı. İçeride nasıl bir düzen kurmak istediğimiz sorgulanırdı. Asıl soru AB üyeliği bağlamında daha iyi bir gelecek inşa etmek için neler yapılması gerektiğiyle ilgiliydi. Refah açısından Avrupa standartlarına ulaşmak, hukukun üstünlüğünün getirdiği bireysel hak ve özgürlüklerden yararlanmak, bu özgürlüğün getireceği ferahlıkla yaratıcılığımızı şaha kaldırmaktan bahsediyorduk. Toplumsal barışı ve huzuru sağlayarak tüm bunları gerçekleştirmenin heyecanı ülkemize hakimdi.

Ne oldu da bu vizyonu, heyecanı, daha iyi bir gelecek kurmak için gerekli disiplini tükettik? Burada AB'yi bir eşik, bir hedef, bir standartlar kümesi olarak değerlendiriyorum. Hangi yönetim zaafı, hatta körlüğü bizi kazandıklarımızın gerisine düşürdü bunu sorgulamamız gerektiğine inanıyorum. Sorgulayalım ki önümüzdeki fırsatları doğru değerlendirip kaçırmayalım.

Değerli üyeler,

2010 yılının ilk yarısını geride bıraktık. Dünya bildiğimiz tüm parametrelerini büyük bir hızla değiştiriyor. Olayların akış hızına yetişmek kolay değil. Yaşananlara ne anlam yüklenebileceği konusunda ciddi görüş ayrılıkları var.

Hemen tüm ülkeler hızla değişen bu şartlarda kendi konumlarını belirlemeye çalışıyor. Dünya düzeni hem ekonomik hem siyasal anlamda yeniden kurgulanırken, atılacak yanlış adımların geleceğe ipotek koyma ihtimali hayli yüksek. Bu nedenle çizilecek rota konusunda ülkelerin içinde sağlıklı bir tartışma ortamının varlığı büyük önem taşıyor.

Yalnızca fikirlerin özgürce tartışıldığı ortamlarda sağlıklı değerlendirmeler yapmak, gerekli siyasetleri kurgulamak, sentezleri hayata geçirmek mümkün olabilir. Bu tespiti

yaptığımız zaman ülkemizin, hala Cumhuriyet'in kuruluş döneminden kalma bir sorunu çözememesinin yansıttığı tablo üzücüdür. Neredeyse 30 yıllık tarihi olan terörle mücadeleyi sonuca bağlayamamanın bedellerinin ne denli ağır olduğu da ortadadır.

Türkiye enerjisini geleceği kurgulamaya, gençlerine umutlu bir gelecek hazırlamaya harcamalıyken hala geçmişten taşıdığı ve siyaset kurumunun çözemediği ya da çözmediği sorunlarla uğraşmak zorunda kalmamalıdır.

Çeyrek asrı aşan bir zamandan beri ülkemizi sarsan bu eylemlerin ve şiddetin bizi bir kez daha pençesine almasına tahammül edemeyiz. Bugünkü tablo karşısında geçmişte çok duyduğumuz ve kamuoyu nezdinde inandırıcılığını çoktan kaybetmiş söylemlerle işin özünü kaçırdığımızı düşünüyoruz.

Bunca yıldır daha çok öldürerek ve daha çok çocuğumuzun ölümünü kabul ederek terör meselesini çözemedik. Siyaset alanında ise yükselen terör karşısında sonuç getirmediği tecrübeyle sabit otoriter yöntemler arayışına girmenin çıkmaz yol olduğunu tekrarlama gereği duyuyoruz. Hukuk ve demokrasi çerçevesinin dışına çıkmanın ülkemize yarardan çok zarar getireceğinden eminiz.

Geçen yıl büyük umutlarla ortaya atılan Kürt açılımının neden kamuoyundaki ilk destek düzeyini kaybettiğini, giderek ülkedeki kutuplaşmayı arttırıcı bir nitelik kazandığını da iyice düşünmek zorundayız. Bir yanıyla, açılımın içeriğinin bir türlü tanımlanmaması sürece sekte vurdu. Diğer yandan, geriye dönüp baktığımızda körü körüne desteğin de, inadına red cephesi mantığıyla hareket etmenin de açılıma, dolayısıyla topluma verdiği zararları görüyoruz.

Sayın Cumhurbaşkanı geçen sene bizim de katıldığımız bir tespitte bulundu. Kürt sorununu Türkiye'nin en önemli ve mutlaka çözülmesi gereken meselesi diye takdim etti. Böyle önemli bir konunun neden hala demokratik bir çözüme kavuşmadığını bilmek istiyoruz. Tersine bu konu üzerinden toplumsal kutuplaşmanın arttığına, giderek toplumsal ilişkilerin zehirlendiğine tanık oluyoruz.

Bir noktayı tüm açıklığıyla ve hiç bir yanlış anlamaya yol açmayacak şekilde vurgulamak istiyorum. Açılımın kötü yönetilmesi, içeriğinin tanımlanmaması, hayal kırıklığı yaratmış olması ve hatta son dönemdeki tutuklamalar üzücüdür, moral bozucudur.

Ancak bu unsurların hiçbiri şiddete başvurmayı, terör yoluyla toplumu bölmeyi, gencecik masum insanların, genç kızların öldürülmesini meşru kılmaz, haklı çıkarmaz. Şiddet siyasetin inkarıdır, siyaseti yok eder ve herkesi terörün düşmanlaştırıcı, nefret yayıcı mantığına teslim eder. Buna izin veremeyiz.

Türk siyasetinin en büyük zaaflarından birisi kritik dönemlerde diyalog kapılarının kapalı tutulmasıdır. Bugünkü konjonktürde eski alışkanlıklara, sıfır toplamlı oyun mantığına teslim olmadan bir mutabakat zemini hazırlanması şarttır.

Terörle mücadele kararlılıkla sürdürülmelidir. Ancak bu mücadele tüm vatandaşların temel hak ve özgürlüklerinin korunacağı, tehlikeli fay hatlarının harekete geçmemesi için azami dikkatin gösterildiği bir ortamda yapılmalıdır.

Bunları talep ediyoruz zira Türkiye'nin giderek zihinlerde etnik temelde bölündüğü, böyle bir ruh halinin sinsice toplumun kılcal damarlarına nüfuz etmeye başladığı kaygısını yüreğimizde taşıyoruz.

Türkiye'nin nasıl olup da PKK'nın kontrol ettiği bir eylem planına uymak zorunda kaldığının, İmralı'nın ya da Kandil dağında oturan ve varlık sebeplerini savaşı sürdürmekte bulanların ne olup da terörün ritmini tayin edebildiğinin bize anlatılması gerektiğine inanıyoruz. Gencecik çocukların neden öldüklerinin muhasebesinin şeffaf bir şekilde yapılmasını talep ediyoruz. Ölenler bizim canlarımızdır.

Siyaset sınıfı kendi işini yaparken biz de boş durmamalıyız. Bu zamanda sivil toplumun tüm barışçı unsurlarının bir araya gelmesi artık elzemedir. Toplumsal birliğimizi sağlayacak adımları biz sivil inisiyatifleri harekete geçirerek, her kesimden sivil toplum kuruluşlarıyla birlikte şiddeti kesinkes reddeden bir platformda ortak çözümler aramaya başlamalıyız.

Şiddete karşı, terörün mantığına karşı yek vücut direnmeliyiz. Bu direnci duru, net söylemlerimizle, barışçıl duruşlarla pekiştirmeliyiz. Kısacası hayatlarımızı, geleceğimizi, dirliğimizi şiddetseverlerin eline rehin vermemeliyiz.

Değerli üyeler,

TÜSİAD olarak bizim görevimiz, sorumluluğumuz bu tartışmalarda ön açıcı, çerçeveyi belirleyecek ilkeleri ortaya koymaktır. Siyaset önerilerini gündeme taşımaktır. Nitekim daha önceki çalışmalarımızda o günün ortamına göre temel önerilerde bulunmuştuk. O müktesebat üzerinden çalışmalarımızı sürdüreceğiz. İncancımız odur ki bugünkü gibi zor zamanlarda bizim konuşmamız önem taşır.

Konuşmayı sürdürmeliyiz. Konuşmak için gerekli zeminin hep müsait olmasını sağlamalıyız. Herhangi bir şekilde söz söyleme özgürlüğünün kısıtlandığı, insanların düşüncelerini dile getirdikleri için korktukları bir ortamın şekillenmesine göz yummamalıyız. Türkiye'de bugün susması gereken yegane unsur silahlardır. Bunun yolunu bulmak zorundayız.

Geçmişte TÜSİAD, bir işveren derneğinden beklenmeyecek tartışmaları başlatmış, raporlar yayınlamış, ülke çıkarına olduğuna inandığı davaların savunuculuğunu, yanında kimseyi bulmadığı zamanlarda da sürdürmüştü.

1990ların başında hak ve özgürlükler meselesini gündeme taşımış, Soğuk Savaş sonrasında Türkiye'nin AB ile entegrasyonunu hem ekonomik nedenlerle hem de insan hakları ve demokrasi eksikliklerinin giderilmesi amacıyla savunmuştu. 1997 yılında yayınlanan ilk Demokrasi Raporuyla Türkiye için kapsamlı bir demokrasi modelini kamuoyuna sunmuştu.

1997-1999 arasında AB ile diyalogun tümünden kopmamasında, 2002-2004 arasında adaylık ve müzakere tarihlerinin alınmasında, 2005 sonrasında ilişkilerin çözüldüğü dönemde iletişim kanallarının açık tutulmasında bu kurum tartışmasız en ön safta yer almıştır.

TÜSİAD'ın inatla ve ısrarla bunları yapmasının en önemli nedeni de kendisini yalnızca bir cemaatin, sınıfın, çıkar grubunun gündemini değil tüm toplumun çıkarlarını savunmakla yükümlü hissetmesidir. Varlığımızın da buna bağlı olduğunu biliyoruz. Kısacası bizim cemaatimiz toplumun tümüdür.

Peki toplumun tümü için konuşma hakkını nereden buluyorsunuz diyenler de oluyor. Rakamlar bu sorunun cevabını gayet açık şekilde veriyor.

Türkiye'de kamu dışı üretimin yüzde 65'i bizim üyelerimiz tarafından gerçekleştirilir. Kayıtlı istihdamın yüzde 50'si TÜSİAD üyesi şirketlerdedir. Bunlar sigorta primlerini öder, çoğunlukla ISO standartlarında çalışır. Enerji dışındaki ithalat ve ihracat hacminde, üyelerimizin payı yüzde 85'tir. Devletin en önemli gelir kaynaklarından kurumlar vergisinin yüzde 90'ını üyelerimiz ödüyor.

Yalnız biz değil, dünyanın en yüksek dolaylı vergi yükünü taşıyan bu toplum da parasının hesabını sormak, kaynakların doğru hedeflere, etkili şekilde ve adilce dağıtıldığından emin olmak hakkına sahiptir.

O zaman hepimiz kaynağın nereye gittiğini, refahımızı arttırmaya, haklarımızı ve özgürlüklerimizi korumaya, çocuklarımızın geleceğini kuracak nitelikte bir eğitim sistemini kurmaya harcanıp harcanmadığını soracağız. Bu hedeflere ulaşılması için ne yapılması gerektiği konusunda düşüncelerimizi söyleyeceğiz.

Değerli üyeler,

AB üyeliği bugünlerde gündemimizden düşmüş gibi gözükse de o hedefin varlığı önemini koruyor. Hepimiz açısından yegane güvence olan hukukun üstünlüğüne dayalı demokratik bir rejimin kurulması açısından bu hedefi korumak zorundayız.

Ŗu sırada yargı erki içindeki i savaŖ manzaralarının açıkça ortaya koyduğu gibi, hukukun siyasetin bir uzantısı olarak görülmesi artık kabul edilebilecek, sürdürülebilecek bir durum değildir. Artık hukuku, kendi baŖına bir değer olarak ele alıp ona uygun davranan, etkin ve hızlı iŖleyen, temel hak ve özgürlükleri rehber olarak adalet dağıtan bir yargı erki oluŖturmak zorundayız.

VatandaŖın hukukunu devletin imtiyazlarının önüne koyan bir anlayıŖı yerleŖtirmek, adalet kavramını Ŗu veya bu ideolojik filtreden geirmenem uygulamaya koymak demokratik bir yapıya kavuŖmamızın olmazsa olmaz koŖuludur.

Tabiidir ki, yargıda ve hukuk anlayıŖımızda bu denli köklü bir zihniyet reformu yalnızca yüksek yargı heyetlerinin kompozisyonu deėiŖtirilerek gerekleŖmez. Hele ki bu düzenleme yürütmeyi yargı üzerinde söz sahibi kılıyor, kuvvetler ayrılığını zedeliyorsa. Tarafsızlıkla bağımsızlık arasında takas izlenimi veren herhangi bir düzenleme iŖlevini yerine getirmiyor demektir.

Böylesi köklü bir dnŖm toplumun eŖitli kesimlerini birbirilerine dŖman edici bir syem ve yaklaŖımla, toplumsal ve siyasal mutabakat aranmadan hayata geçirilemez. Geirilirse yüce amaç hasıl olmaz.

TÜSİAD'ın bir iŖveren derneği olduğunu unutmuŖ değilim. Siyasi konulara bu denli odaklanmamın basit bir nedeni var. Hukuk üstünlüğüne dayalı bir demokratik yapının kkleŖmesi konusundaki ısrarımız, özlediğimiz ekonomik atılımları ancak bu Ŗekilde yapabileceğimize inanmamızdan kaynaklanıyor. Bu koŖullar yerine geldiğinde ekonomimizin istikrarlı büyümesi, iŖlerimizin geliŖmesi, küresel rekabet içinde kendimize yer bulabilmemiz de daha kolaylaŖacak.

Küresel ekonomik krizin etkileri henüz gemiŖ değil. Bu krizin ardından ortaya çıkan tabloda bir yandan Batılı ülkelerin özellikle de Avrupa'nın krizden çıkmasının hayli uzun süreceğini görüyoruz.

Avrupa Birliği kendi bünyesindeki sorunlu ülkelerde patlayan krizi zmede zorlandı. Dünyanın en büyük gücü henüz siyasi birliğin saėlanmamıŖ olması nedeniyle krizi gereğinden de ağır Ŗekilde yaŖıyor.

ABD krize yönelik önlemleriyle kan kaybını durdurduysa da özellikle istihdam konusunda sıkıntı yaŖamaya devam ediyor. Ancak AB'nin aksine ABD'de siyasi iradenin bu krizden çok farklı bir yapılanmayla çıkmayı sağlayacak önemli adımları attığını görüyoruz. ABD'nin finans sektöründeki yeni yasal düzenlemeleri artık farklı bir kreselleŖme anlayıŖının hakim olduğu bir dünyada yaŖayacaėımızı bize gösteriyor.

Başta Asya'dakiler olmak üzere çevre ülkelerin hızla büyümeyi sürdürmeleri, kriz karşısında sağlam durabilmeleri de geleceğin dünyası hakkında bize bir fikir veriyor. Sıkça söylendiği gibi dünyanın ekonomik dinamiği hızla Asya'ya ve güneyin güçlü ülkelerine doğru kayıyor.

Ancak şunu da görmemiz gerekir ki, gelecek dönemde ekonomik güç sıralamasının nasıl şekilleneceğinde yeni teknolojileri kimin üreteceği, yaratıcılıkta kimin önde olacağı da büyük önem taşıyacaktır. Öngörülebilir bir gelecekte, özellikle Batı dünyasının derin krizi sürdükçe dünyada 1930lardaki gibi otoriter kapitalist ülkeler ile demokratik kapitalist ülkelerin ideolojik rekabetine de tanık olacağız. O dönemden farklı olarak dünya egemenliğine yönelik bir savaş tehlikesi yok. Ancak ülkeler ve toplumlar otoriter kapitalizmlerin cazibesine de kapılabiliyor.

Türkiye açısından tercih açıktır. Biz bu kampların ikincisine yani demokratik olanına dahiliz ve orada kalmalıyız. Türkiye istikrarını otoriterlikle değil katılımcı unsurları öne çıkırmış, laik ve demokratik bir düzenle sağlayabilir. Zaten bugün Türkiye'nin yumuşak gücü diye tanımlanan şey de Osmanlı modernleşmesinden başlayıp Cumhuriyetle süren dönemden kalma bu tarihsel mirasın sonucudur.

Değerli üyeler,

Krizin bu evresindeki Türkiye tablosu iyimser olmamıza imkan tanıyor. Geçen seneki sert daralmanın ardından bu yıl dünyadaki en yüksek büyüme hızlarından birisini yakalayacağımızı tahmin ediyoruz.

Yeniden tehlikeli düzeylere çıkma sinyalleri veren cari açık dışında ekonomimizdeki göstergeler bir hayli olumlu. İşsizlikte beklenen ölçüde iyileşme olmamakla birlikte krizden çıkmaya başladığımızı söyleyebiliriz. Öte yandan hükümetin geçtiğimiz günlerde başlattığı "Ulusal İstihdam Stratejisi" çalışmalarına TÜSİAD olarak katkıda bulunuyoruz. Bu çalışmaların hem işgücü piyasasındaki katılıkların giderilmesi hem de işsizliğin azaltılması yönünde olumlu katkılar sağlayacağı ümidini taşıyoruz.

Uzun vadeye baktığımızda, dış politikanın da itici gücü haline gelen çevre ülkelerle ekonomik entegrasyon projesinin kalkınmamıza ciddi katkı yapacağını düşünüyoruz. Ancak hala Türkiye'de araştırma-geliştirmeye, insan sermayesine yani eğitime yapılan yatırım ileride rekabetçi olmamızı sağlayacak düzeylerde değil.

Hepsinden önemlisi ekonomide yapısal reformların sürdürülmesi konusunda kaygı verici bir irade eksikliği olduğu ortada. Başladığımız noktadan bile geriye düştüğümüz Kamu İhale düzenlemeleri bu bakımdan vahim bir örnek teşkil ediyor.

Her ne kadar mali kurala geçilmesini memnuniyetle karşılıyorsak da kayıt dışı ekonominin kontrol altına alınmasından, vergi politikalarına, bir türlü çıkarılamayan yeni

Türk Ticaret Kanunu'ndan rasyonel bir teşvik politikasına kadar hem makro hem mikro düzeyde atılması gerekli pek çok adım var.

Elimizde Düzenleyici Etki Analizi gibi bir araç olmasına rağmen bunun kullanılması yönünde adım atılmadığını görüyoruz. Bu isteksizlik kalitesiz mevzuat ve mevzuatın hayata geçirilmesinde tıkanıklık yaratıyor. Bu reformların hayata geçirilmesi haksız rekabete yol açan koşullar kaldırdığı gibi eşitsizliğin önünün kesilmesine de katkı yapacaktır.

Değerli Üyeler,

Son dönemlerde Türk dış politikasının bölgesel ölçekteki başarıları, küresel konulara duyduğu ilgi toplumu heyecanlandırdığı kadar, dünyanın da dikkatini Türkiye üzerine çekti. Çevremizdeki bölgelerde yapılan açılımları, bunların barış ve refaha katkı yapacaklarını öngörerek destekledik.

Ancak sürekli hareket halindeki bir dış politikanın kazanımlarını konsolide etme vaktini bulamamasından, taşıyabileceğinden ağır bir yük üstleniyor olmasından da çekiniyoruz. Komşu ülke ve bölgelerle ekonomik bütünleşmenin önünün açılması, imzalanan anlaşmalarla ticaret, yatırım, iletişim alanlarında hamleler yapılmasını çok olumlu buluyoruz.

Bu açılımlar neticesinde Türkiye'nin etrafında daha fazla refah ve istikrar yaratmasının önemini de anlıyoruz. Turgut Özal döneminden beri arzulanan bu adımları artık atabilecek, yeni bir bölgesel düzenin mimarı olmayı becerecek derecede güçlüyüz.

Ancak bunları yaparken iki önemli faktörü gözden uzak tutmamalıyız. Birincisi Türk dış politikasının öncelikleri konusunda tereddüde yol açacak bir duruş sergilememeliyiz. Malum eksen kayması tartışmalarının önünü kesmenin en kestirme yolu da budur. İkincisi, izlenen dış politikanın iletişimini de doğru yapmak zorundayız. Zira bugünün dünyasında yaptığımız işler kadar bunları yaparken kullandığımız yöntem ve tercih ettiğiniz dil de dikkate alınıyor.

Dış politikanızdaki dil aynı zamanda değerler tercihinize de ayna tutuyor. Bu bağlamda dış politikanın daha "steril" sayılabilecek dilinden fazla uzaklaşmayı, ideolojik dayanışma duygusu veren söylemleri kullanmayı çok sağlıklı bulmuyoruz.

Değerli Üyeler,

Soğuk Savaş sonrası dönemin özellikleri, Türkiye'nin kendi tarihsel mirası ve ekonomik dinamikler ülkemizi küreselleşme döneminin imtiyazlı ülkeleri arasına soktu. Bu fırsatı değerlendirmek sonuçta bizim elimizde.

Bize göre Türkiye'nin parlak bir geleceğe sahip olması bu küresel gerçeğin farkına vararak siyaset üretmesiyle mümkündür. İçe kapanarak gidilebilecek bir yer, ulaşılabilecek bir refah alanı yoktur.

Bu gözlemlere bağlı olarak biz küresel düzenle uyumlu bir Türkiye'den yanayız. Önümüzdeki dönemin küreselleşme dinamiklerinin piyasa devlet ilişkisini daha farklı bir dengede kuracağını, gelir dağılımında adalet konusunun gündemi etkileyeceğini de düşünüyoruz. AB projesinin küreselleşmenin başarısı açısından da önemi tam bu noktalarda ortaya çıkıyor. Bu konuları gözardı ederek kalkınmayı sürdürmek giderek otoriter ülkelerde bile zorlaşacaktır.

Siyaseten Türkiye otoriter/demokratik kapitalizmler ayrımında mutlaka demokratik kampta yer almalıdır. Ekonomimizi, insan kaynaklarımızı, teknoloji üretimine bakışımızı küresel ekonominin dinamiklerine uygun bir hale getirmek zorundayız. Buna koşut olarak piyasa düzenlemelerimizi haksız rekabete açık olmaktan çıkarmalıyız. Yoksullukla mücadeleyi kurumsallaşmış ve şeffaf sosyal güvenlik mekanizmaları aracılığıyla gerçekleştirmeliyiz.

Gene bu tercihleri yaptığımızda dış politikamızda da jeopolitik ve jeoekonomik imkanların yanısıra değerler düzleminde de daha tutarlı olma imkanına kavuşuruz. Ancak o zaman tarihsel ve kültürel mirasımızla 21. yüzyılın insani ve siyasi değerlerini harmanlamayı ve demokratik kimliğimizi bunların hepsinden yoğurmayı becerebiliriz.

Biz geçmişte olduğu gibi bu hedeflere ulaşılması için üzerimize düşenleri yapmayı sürdüreceğiz. TÜSİAD üyelerinin de bu mücadelede yanımızda olduğunu bilerek doğru bildiklerimizi söyleyeceğiz, yanlışları gördüğümüzde de uyarı görevimizi yapacağız.

Hem kurumsal tarihimiz hem de sorumluluk duygumuz zaten başka türlü davranmamıza da imkan tanımaz.

Beni dinlediğiniz için hepinize teşekkür eder, saygılarımı sunarım.